Дніпро, пунсовий захід, кручі,
Липневий супокій…
Чомусь ввижається Веспуччі,
Смагляві моряки.
Чомусь — зухвале та величне.
Немає перепон.
Мить розгортається у вічне,
І в океан — Дніпро.
І ось досяжні всі принади,
Легенди і казки,
Гудуть далекі водоспади,
Бринить тропічний спів.
Здається, піднесеш правицю —
І з голубої мли
Повагом вийде чорна жриця
На берег золотий.
І ткане пурпуром склепіння
Урочистих небес
Пошле гудіння і проміння,
І спів казкових мес.
Такі солодкі та болючі
Уста і стріли вій…
Дніпро, пунсовий захід, кручі
Липневий супокій.